

DE VLIEGENDE DOOD.
Pest, oorlog, honger.

DE VLIEGENDE DOOD

DOOR J. SCHILSKER

De dood, die den mensch vanuit de lucht bedreigt, in den vorm van bliksem, zwavelregen of pestilentie, is eeuwenlang een bekende voorstelling geweest. De voorstelling hiervan in vroeger eeuwen is echter juist geweest, wordt nu in Amerika beweerd; het blijkt ten volle een wetenschappelijk feit te zijn. Een bacterioloog zegt de bewijzen te hebben gevonden, dat de bacteriën van plantenziekten door de lucht verspreid worden en dat deze bacteriën, gevonden op de vleugels van een vliegtuig, aangetroffen worden op grootere hoogte dan vliegmachines gewoonlijk bereiken.

Er zijn het eerst proeven genomen betreffende plantenziekten; de Amerikaan Dillon Weston, verbonden aan het landbouw-departement van de Cambridge Universiteit, heeft echter verklaard, dat, indien plantenziekten aldus verspreid worden, zeer waarschijnlijk ook bacteriën van dierenziekten door de lucht hun weg vinden, zooals gebeurd kan zijn bij de mysterieuze mond- en klauwzeer-epidemie van enkele jaren geleden in verschillende gedeelten van Engeland, en dat deze theorie ook moet worden aangenomen voor de verspreiding van ziekten onder de menschen.

Jaren geleden nam men aan, dat verschillende ziekten door de lucht werden verbreid. Later verwierp men deze stelling en geloofde men, dat de bacteriën werden overgebracht in voedsel en water en door contact van de menschen onderling. Nu echter komt men weer terug tot de lucht-theorie; sommige epidemies zouden aldus verklaard kunnen worden, bijv. ook de pestepidemie in vroeger eeuwen. Zoo kan als 't ware ziekte en dood uit de lucht regenen, want Dillon Weston heeft bevonden, dat wolken

over 't algemeen meer bacteriën bevatten dan de lagere, heldere lucht; bij regen zetten de bacteriën zich in de droppels vast en komen zoo op de aarde, in drinkbakken en op weiland, zoodat de boer, die zijn vee gezond voedsel en water denkt te geven, de dieren besmet met een of andere gevaarlijke ziekte.

Enkele jaren geleden maakte Dillon een vliegtocht, toen hij op het idee kwam om een klein glaasje, zooals ze gebruikt worden voor de te onderzoeken stoffen met een microscoop, buiten boord te houden. Toen hij, na de vlucht, het glaasje in het laboratorium onderzocht, zag hij tot zijn verrassing enkele stofdeeltjes, die bacteriën schenen te bevatten. Een nauwkeuriger onderzoek had zulke resultaten, dat men besloot de proef te herhalen; wederom hadden zich in de lucht bacteriën op het glaasje vastgezet. Op verschillende manieren bracht men vervolgens bacteriën naar de aarde. Op een hoogte van 3500 Meter vond men levende bacteriën; hetzelfde resultaat had men op 2500 Meter hoogte. Men vond er meer in den zomer dan in den winter, en meer in de wolken dan daarbuiten. Voorts ontdekte men, dat ze in regendroppels werden meegevoerd. De proeven hebben Dillon Weston tot de verklaring gebracht, dat de atmosfeer, vooral in de wolken, bacteriën bevatten en dat men hier waarschijnlijk een oplossing kan vinden, waarnaar lang is gezocht. Het onderzoek werd bemoeilijkt, doordat de bacteriën niet tot volle ontwikkeling konden worden gebracht.

Dillon Weston wilde niet aannemen, dat de lucht op groote hoogte veel bacteriën zou bevatten en helde eerder naar de meening over, dat het stof met de bacteriën niet in de lucht maar op